

VÂNĂTORII DE COMORI

JAMES PATTERSON

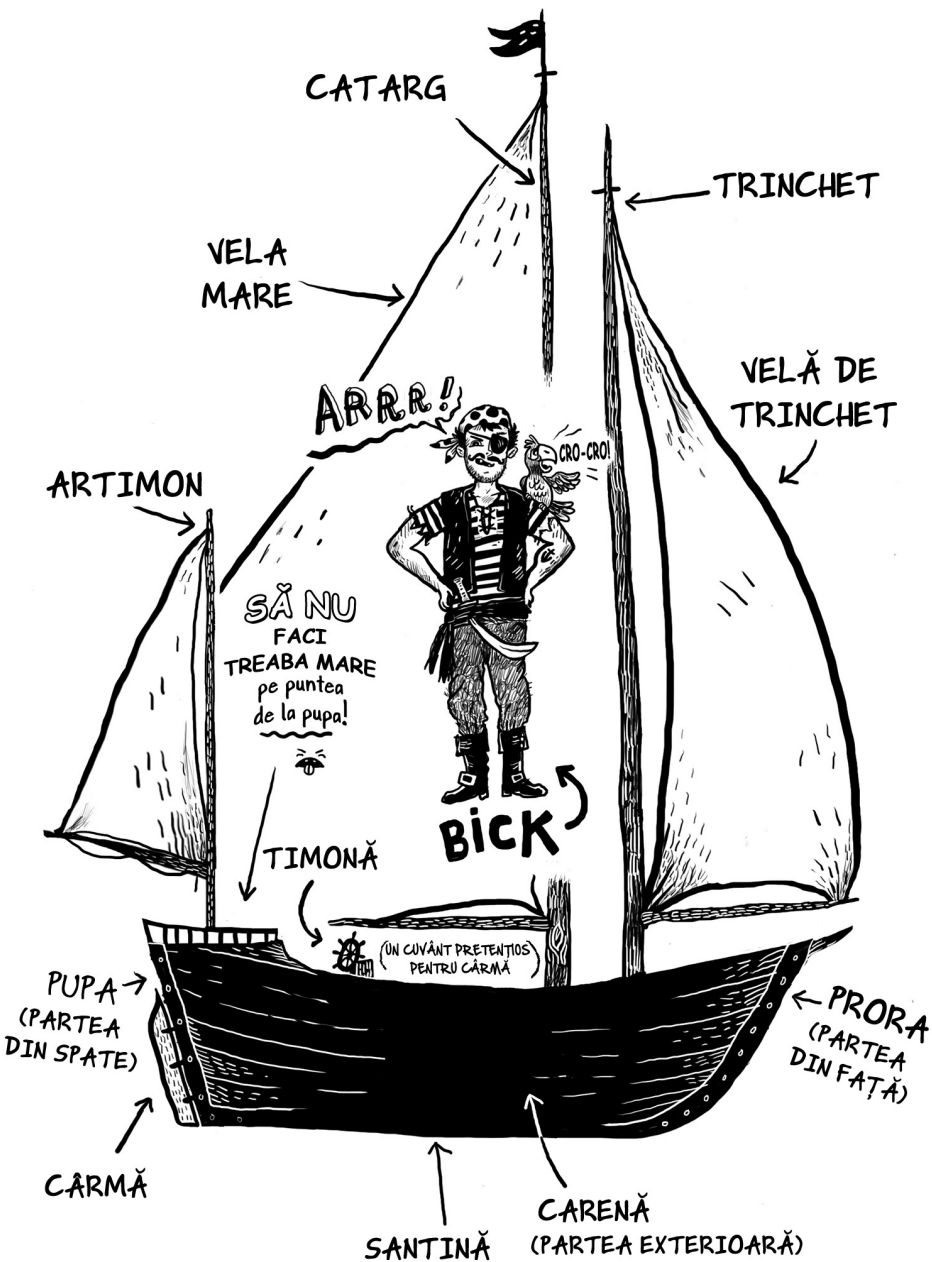
și CHRIS GRABENSTEIN
împreună cu MARK SHULMAN

Ilustrații de JULIANA NEUFELD

Traducere din limba engleză de
MĂDĂLINA ANDREI

CORINT JUNIOR

O SCURTĂ ÎNSEMNARE DIN PARTEA LUI BICK KIDD

Ca să știți, eu sunt cel care vă va spune povestea asta, dar sora mea geamănă, Beck (care este extrem de talentată și ar trebui să urmeze o școală de artă sau să își expună operele în vreun muzeu sau ceva asemănător) va fi cea care va face desenele.

Și încă un lucru:

Vă spun asta de la bun început, pentru că, deși suntem gemeni, eu și Beck nu vedem mereu lucrurile la fel. De exemplu, eu nu arăt deloc așa cum m-a desenat ea. Am doisprezece ani. Nu am nici mustață, nici vreun petic care să-mi acopere ochiul. Așa că vă avertizez să nu credeți tot ce vedeți.

OK. Beck zice că ar trebui să vă spun să nu credeți pe de-a-ntregul nici ce spun eu. Mă rog. Putem continua acum povestea? În regulă.

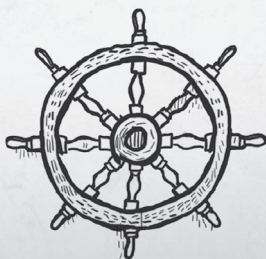
Țineți-vă bine.

Lucrurile sunt pe cale să devină foarte periculoase.

Și vor intra la apă. Foarte, foarte rău.

Prolog

**PIERDUTȚI
PE MARE**

1

Haideți să vă povestesc când l-am văzut
Ultima oară pe tata.

Eram pe punte, pregătind vasul să treacă prin ceea ce părea a fi o furtună perfectă. Ar fi fost perfect, dacă furtuna erai tu, dar nu prea grozav dacă te aflai pe punte, aruncat de colo-colo ca o șosetă transpirată prin mașina de spălat.

Tocmai reușiserăm să coborâm și să legăm pânzele ca să înaintăm fără vele.

— Leagă cârma! a strigat tata la fratele meu mai mare, Tailspin Tommy. Virează împotriva vântului și blocheaz-o!

— Asta fac!

O FURTUNĂ
PERFECTĂ!

Un frate geamăn
MAI PUȚIN perfect

Tommy a înhățat cu putere cârma și a îndreptat prora în direcția vântului, apoi a înfășurat o funie groasă printre spițele timonei pentru a păstra direcția.

— Haideți jos, băieți! Să fixăm hublourile! Ajutați-vă surorile să scoată apa!

Tommy s-a sprijinit de ce a găsit la îndemână pentru a-și păstra echilibrul și s-a îndreptat către cabină.

Tocmai atunci, un val uriaș a apărut de la tribord și m-a luat pe sus. Am alunecat pe puntea lucioasă ca un puc de hochei pe gheață. Aș fi putut ateriza dincolo de bord, dacă tata nu s-ar fi aplecat și nu m-ar fi apucat cu o secundă înainte de a deveni momeală pentru rechini.

— E vremea să cobori, Bick! a țipat tata în mijlocul furtunii dezlănțuite, în timp ce ploaia îi biciuia fața.

— Nu! i-am strigat. Vreau să stau aici și să te ajut!

— Mă ajuți și mai mult dacă rămâi în viață și ai grijă ca vasul să nu se scufunde. Grăbește-te! Du-te jos!